

COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME
EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД З ПРАВ ЛЮДИНИ

П'ЯТА СЕКЦІЯ

СПРАВА “КОРНІЙЧУК ПРОТИ УКРАЇНИ”

(Заява № 28808/07)

РІШЕННЯ

СТРАСБУРГ

15 жовтня 2009 року

ОСТАТОЧНЕ
15/01/2010

Рішення може зазнати редакційної правки.

У справі «Корнійчук проти України»

Європейський суд з прав людини (п'ята секція), засідаючи палатою, до складу якої увійшли: Пеер Лоренцен (Peer Lorenzen), *Голова*, Рената Ягер (Renate Jaeger), Карел Юнгвірт (Karel Jungwiert), Райт Маруст (Rait Maruste), Ізабель Берро-Лефевр (Isabelle Berro-Lefèvre), Миряна Лазарова-Трайковська (Mirjana Lazarova Trajkovska), *судді*, Михайло Буроменський (Mykhaylo Buromenskiy), *суддя ad hoc*, та Клаудія Вестердік (Claudia Westerdiek), *Секретар секції*, після обговорення за зачиненими дверима 22 вересня 2009 року, постановляє таке рішення, що було прийняте в той день:

ПРОЦЕДУРА

1. Справу порушено за заявою (№ 28808/07), поданою проти України до Суду 26 травня 2007 року громадянкою України пані Вірою Олександрівною Корнійчук (далі — заявниця) відповідно до статті 34 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція).
2. Уряд України (далі — Уряд) представляв його Уповноважений — п. Ю. Зайцев.
3. 20 листопада 2008 року Суд вирішив направити заяву Уряду. Суд також вирішив розглядати одночасно питання щодо прийнятності та суті заяви (пункт 3 статті 29 Конвенції).

ЩОДО ФАКТІВ

ОБСТАВИНИ СПРАВИ

4. Заявниця народилася у 1953 році та проживає в м. Овручі.
5. Невстановленої дати заявниця звільнилася з військової служби.
6. 10 вересня 2001 року Військовий місцевий суд Житомирського гарнізону стягнув з військової частини А-4602 на користь заявниці 1946,20 грн компенсації за невикористане речове майно (військову форму). Рішення набрало законної сили та залишається невиконаним у зв'язку з відсутністю коштів у боржника.

ЩОДО ПРАВА

І. СТВЕРДЖУВАНЕ ПОРУШЕННЯ ПУНКТУ 1 СТАТТІ 6 КОНВЕНЦІЇ

7. Заявниця скаржилася на тривале невиконання рішення від 10 вересня 2001 року. Вона скаржилася на порушення пункту 1 статті 6 Конвенції, у якому зазначено наступне:

Пункт 1 статті 6 Конвенції

«Кожен має право на справедливий ... розгляд його справи упродовж розумного строку ... судом, встановленим законом, який вирішить спір щодо його прав та обов'язків цивільного характеру...»

А. Щодо прийнятності

8. Уряд стверджував, що пункт 1 статті 6 Конвенції не може бути застосований у даному випадку, оскільки компенсація була присуджена заявниці за військову форму, носіння якої було пов'язане з виконанням її службових обов'язків. На думку Уряду, присуджена компенсація мала публічно-правовий характер та не стосувалась особистих прав та обов'язків заявниці.
9. Заявниця не погодилася.

10. Суд вважає, що справа заявниці стосувалася права на компенсацію, а не, як стверджував Уряд, права на службове обмундирування. Він також відзначає, що заявниця мала доступ до суду відповідно до національного законодавства. Таким чином, Суд не бачить жодних підстав для незастосування положень статті 6 Конвенції в спорі заявниці (рішення у справі «Вільго Ескелінен та інші проти Фінляндії» (*Vilho Eskelinen and Others v. Finland* [ВП]), № 63235/00, пункти 62-63, ЄСПЛ 2007-...).

11. У зв'язку з вищевикладеним Суд робить висновок, що заява містить важливі питання факту та права, передбачені Конвенцією, встановлення яких вимагає розгляду справи по суті. Суд не вбачає підстав визнати заяву неприйнятною.

В. Щодо суті

12. Суд зазначає, що рішення від 10 вересня 2001 року залишається невиконаним протягом близько семи років і десяти місяців.

13. Суд вже встановлював порушення пункту 1 статті 6 Конвенції у справах, подібних до цієї (див., наприклад, рішення у справах «Войтенко проти України» (*Voytenko v. Ukraine*), № 18966/02, від 29 червня 2004 року, «Багрій та Криванич проти України» (*Bagriy and Krivanich v. Ukraine*), № 12023/04 та 12096/04, від 9 листопада 2006 року, «Півненко проти України» (*Pivnenko v. Ukraine*), № 36369/04, від 12 жовтня 2006 року).

14. Дослідивши всі матеріали справи, які є в його розпорядженні, Суд зазначив, що Уряд України не надав жодного факту чи аргументу, здатного переконати Суд дійти іншого висновку у даній справі.

15. Відповідно Суд вважає, що мало місце порушення пункту 1 статті 6 Конвенції.

II. ЗАСТОСУВАННЯ СТАТТІ 41 КОНВЕНЦІЇ

16. Стаття 41 Конвенції передбачає:

«Якщо Суд визнає факт порушення Конвенції або протоколів до неї і якщо внутрішнє законодавство відповідної Високої Договірної Сторони передбачає лише часткове відшкодування, Суд, у разі необхідності, надає потерпілій стороні справедливую сатисфакцію».

А. Шкода

17. Заявниця вимагала виплатити належну їй суму боргу за рішенням суду та 3000 євро відшкодування моральної шкоди.

18. Уряд заперечив ці вимоги.

19. Оскільки заявниця вимагала виплатити кошти, присуджені їй за вищезазначеним рішенням, Суд вважає, що Уряд має сплатити належний їй борг як відшкодування матеріальної шкоди. Щодо інших вимог заявниці щодо справедливої сатисфакції Суд, здійснюючи оцінку на засадах справедливості відповідно до статті 41 Конвенції, присуджує заявниці 2000 євро відшкодування моральної шкоди.

В. Судові витрати

20. Заявниця не заявила жодних вимог щодо відшкодування судових витрат. Відповідно Суд нічого не присуджує.

С. Пеня

21. Суд вважає за доцільне призначити пеню на підставі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, до якої має бути додано три відсоткових пункти.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

1. *Оголошує* скаргу прийнятною.

2. *Постановляє*, що у цій справі мало місце порушення пункту 1 статті 6 Конвенції.

3. *Постановляє*, що:

(a) протягом трьох місяців з дня, коли рішення стане остаточним відповідно до пункту 2 статті 44 Конвенції, держава-відповідач має сплатити заявниці: належний їй борг відповідно до рішення національного суду;

2000 (дві тисячі) євро відшкодування моральної шкоди плюс будь-який податок, який може бути стягнуто з цієї суми;

(b) зазначені суми мають бути конвертовані у національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;

(c) зі спливом зазначеного тримісячного строку і до повного розрахунку на зазначену суму нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в цей період, плюс три відсоткових пункти.

4. *Відхиляє* решту вимог заявниці щодо справедливої сатисфакції.

Вчинено англійською мовою і повідомлено письмово 15 жовтня 2009 року відповідно до пунктів 2 і 3 правила 77 Регламенту Суду.

Клаудія ВЕСТЕРДІК
Секретар секції

Пеер ЛОРЕНЦЕН
Голова секції